

Čarli i fabrika čokolade“, Roald Dal

Čarli Bakit je dečak koji ide u osnovnu školu. Njegova porodica je veoma siromašna. Živi sa dekom Džoom, bakom Džozefinom, dedom Džordžom, bakom Džordžinom i sa svojim roditeljima, gospodinom i gospođom Bakit. Njihova kuća je bila jako mala. Imala je dve sobe. U jednoj su spavali bake i deke u krevetu, a u drugoj su spavali Čarli i njegovi roditelji na podu. Svakog dana su jeli hleb, kupus i čorbu od kupusa.

Svake godine, Čarli bi za rođendan dobijao čokoladu gospodina Vilija Vonke i sam bi smeo da pojede celu čokoladu.

Čarli je svake noći išao svojim bakama i dekama da mu pričaju priče. Jednom je pitao deku Džoa da li gospodin Vonka stvarno postoji i da li je on stvarno najbolji proizvođač slatkiša na celom svetu. Deko Džo mu je ispričao kako je gospodin Vonka pravio najbolje slatkiše dok drugi proizvođači slatkiša nisu poslali svoje radnike da špijuniraju kako on pravi svoje čokolade, bombone, žvake... Rekao mu je i da je gospodin Vonka na duže vreme zatvorio fabriku. Jednog dana stanovnici su приметili da u fabrici ima ljudi, malih ljudi koji vredno rade, ali nisu videli ništa drugo. Kapije su bile zatvorene.

Posle dosta vremena gospodin Vonka je objavio da se u celom svetu, u svakoj prodavnici gde se prodaju Vonkijeve poslastice, u bilo kojoj vrsti čokolade može naći zlatna ulaznica za obilazak njegove fabrike, ukupno pet ulaznica.

Posle prva dva nalazača zlatnih ulaznica, Čarli je bio ubeđen da neće naći ulaznicu. Roditelji su mu rekli da postoji mala šansa da je nađe jer mu je rođendan tek za nedelju dana, kada će dobiti celu Vonkijevu čokoladu.

Kada je otvorio čokoladu, nije našao ulaznicu. Bio je tužan.

Sledećeg dana u novinama je pisalo da su još dve ulaznice pronađene.

Čarli je rekao deki Džou da je on nikako neće naći. Deku Džo je izvukao svoj novčanik i dao mu svu svoju ušteđevinu, šest penija, da kupi još jednu Vonkijevu čokoladu. Čarli je istrčao iz kuće i otišao do najbliže prodavnice. Kada se vratio, dao je deki Džou da otvori čokoladu. Ni u toj čokoladi nije bilo zlatne ulaznice.

Sledećeg dana, dok se Čarli vraćao iz škole, video je nešto što se sija u snegu. Sagao se i video je da je to para od dvadeset pet penija. Prvo se okrenuo oko sebe da proveriti da nekome nije ispalo. Pošto nikoga nije bilo u blizini, uzeo je paru i otišao do najbliže prodavnice. Odlučio je da kupi jednu Vonkijevu čokoladu, a ostatak novca da da roditeljima. Kada je kupio Vonkijevu čokoladu, odmah je pocepao papir i pojeo čokoladu. Ipak je kupio još jednu. I ovu čokoladu je odmah otvorio i odjednom je iz omotača ispala poslednja zlatna ulaznica.

Čarli je otišao kući i ispričao svima šta se desilo. Deku Džo je posle dvadeset godina izašao iz kreveta. Čarli je pročitao šta piše na ulaznici. Dogovorili su se da deka Džo ide sa Čarlijem u fabriku i pazi na njega.

U tačno deset sati svi nalazači su bili ispred fabrike. Obilazak je počeo. Prošli su kroz mnogo dugačkih hodnika i posle dosta vremena došli su do sobe čokolade. Svi su bili zadivljeni, a najviše August Glump, dečak koji je debeo i opsednut slatkišima. Pošto nije mogao da se suzdrži, morao je da pipne reku čokolade. Njegovi roditelji, a najviše gospodin Vonka su mu pričali da se vrati, ali on nije slušao i upao je u reku. Ušao je u jednu cev. Gospodin Vonka je rekao radnicima da odvedu Augustove roditelje tamo gde će August biti kada izađe iz cevi.

Nastavili su sa obilaskom. Ušli su u čamac napravljen od slatkiša. Izašli su iz čamca i ušli u jednu prostoriju u kojoj se proizvode večiti čepići slasti i dlakave karamele. Večiti čepići slasti izgleda kao mali kliker koji, dok sisamo, nikada neće izgubiti ukus i nikada se neće smanjiti. Dlakave karamele su karamele od kojih rastu kosa, brada i brkovi.

Sledeća soba je bila soba u kojoj se prave žvake. Gospodin Vonka je rekao da ova mašina još nije dorađena, ali Violeta Boregard, devojčica koja stalno žvaće žvaku je uzela žvaku iz mašine i počela da je žvaće. Violeta je počela da menja boju u plavu i ljubičastu i naduvala se kao balon. Gospodin Vonka je pozvao svoje radnike i rekao im je da odvedu Violetu i njene roditelje u Sočnu prostoriju.

Dok je ostatak ekipe obilazio fabriku, prošli su pored mnogih vrata. Kroz staklena vrata su gledali kako veverice otvaraju ljusku oraha i vade orah. Gospodin Vonka je objašnjavao kako veverice prvo provere da li je orah šupalj ili ne. Kucnu o orah i ako odzvanja, bace ga u rupu malo dalje od stola. Veruka Solt, devojčica koja je dobijala sve što poželi, tražila je od mame da dobije jednu tako vrednu vevericu. Pošto joj majka nije to dozvolila, Veruka je sama ušla da uzme jednu vevericu. Sve veverice su se uhvatile svuda oko Veruke i jedna joj je kucnula glavu i odjednom Veruka je bila u cevi za šuplje orahe. Njeni roditelji su utrčali u sobu. Gospodin Solt je pitao gospodina Vonku gde vodi ta cev. Gospodin Vonka je rekao da vodi do glavne cevi za sve đubre u celoj fabrici, ali da postoji šansa da je Veruka dobro jer je možda primetila cev malo niže od one u koju su je veverice bacile. Veverice su gurnule gospođu Solt koja je dozivala Veruku. Gospodin Solt se takođe nagao i dozivao svoju ženu i dete. Veverice su i njega gurnule.

Ostatak ekipe je ušao u veliki stakleni lift. Vozili su se jako brzo. Krenuli su prema sobi televizijske čokolade po želji Majka Tivija, dečaka koji stalno gleda televizor. Kada su ušli u sobu, gospodin

Vonka je objasnio da ta mašina šalje bilo koji slatkiš sa jednog kraja sobe na drugi, gde stoji televizor, samo što predmet koji je poslat bude mnogo manji na televizoru nego uživo. Majk je pitao da li ta mašina može da teleportuje čoveka. Gospodin Vonka je rekao da može, ali da nije bezbedno. Pre nego što je gospodin Vonka završio rečenicu Majk se već teleportovao. Gospodin Tivi je pitao zašto nije bezbedno. Gospodin Vonka mu je rekao da se možda neće ceo Majk teleportovati, nego samo jedan deo njega. Kada su videli Majka u televizoru i izvuki ga odatle, Majkovi roditelji su pitali gospodina Vonku kako će Majk opet porasti. Gospodin Vonka im je rekao da će njegovi radnici odvesti Majka i njegovu porodicu u sobu za razvlačenje, ali kada razvuku Majka on će biti mršav, jer što ga više razvlače, to će on biti mršaviji.

Gospodin Vonka je pitao ko je još ostao. Deka Džo i Čarli su se javili. Ostatak družine je ušao nazad u lift. Vonka je pritisnuo dugme koje nikada ranije nije koristio. Lift je probio krov i lebdeo je u vazduhu. Gospodin Vonka je rekao Čarliju da želi da on bude taj koji će naslediti njegovu fabriku i koji će znati sve tajne recepte i da će on i cela njegova porodica živeti u fabrici do kraja života. Čarli je pitao gospodina Vonku da li je zato organizovao obilazak fabrike. Gospodin Vonka mu je odgovorio potvrdno i dodao je da će jednom biti star i da je trenutno mnogo stariji nego što oni misle i da mu se Čarli dopao više nego ostala deca.

Pitao je Čarlija gde živi. Čarli mu je pokazao i gospodin Vonka je rekao da će otići tamo, ali da prvo treba da isprati svoje goste. Svi su bili tu. August Glump, mršaviji nego inače. Violeta Boregard, više nije naduvani balon, ali je plava. Veruka Solt i njeni roditelji, prekriveni đubretom. Majk Tivi, visok i mršav.

Nastavili su put u liftu. Gospodin Vonka je spustio lift na krov kuće. Baka Džordžina se onesvestila, baka Džozefina je ispustila

svoju staru vilicu, a deka Džordž je sakrio glavu ispod ćebeta. Deko Džo i Čarli su izašli iz lifta i svima ispričali šta se desilo.

Čarli je rekao svima da uđu u lift, ali starci su odbili jer dvadeset godina nisu izlazili iz kreveta. Gospodin Vonka je rekao da će uneti i krevet. Sada su svi pristali. Čarli, gospodin i gospođa Bakit i gospodin Vonka su uneli krevet u lift, a zatim su i oni ušli.

Lift je uzleteo. Baka Džozefina je pitala da li ima hrane tamo gde idu, a Čarli je potvrdno odgovorio i nasmejao se.

Julija Đokić V2

OŠ „NH Siniša Nikolajević”